

دسترسی آزاد و محیط رقابتی برای سکتورهای فایبر نوری و Broadband در افغانستان

۲۷ سپتمبر ۲۰۱۶

مقدمه

مخابرات مدرن در افغانستان مردم را بشکل بی سابقه با هم نزدیک ساخته اند، که سبب ایجاد وحدت و شگوفایی اقتصادی گردیده است. از زمان تأسیس، وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی و اداره تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان (اترا) سکتور مخابرات را بشکل صادقانه از طریق پالیسی ها، قوانین، مقررات و طرز العمل های بازار آزاد مدیریت نموده است که شهروندان کشور ازین بابت بهترین نفع را برده اند. حمایت حکومت افغانستان برای رقابت قوی سکتور خصوصی در سکتور مخابرات فکتر عمده برای تأمین دسترسی تقریباً تمام مردم به خدمات مخابراتی میباشد. ولی هنوز نیاز است کار بیشتر صورت گیرد.

جهت رشد سکتور تکنالوژی معلوماتی و مخابراتی، پالیسی جدید نیاز است تا زمینه انکشاف پایدار سکتور را از طریق بازار فایبر نوری و broadband فراهم سازد که نقش رهبری کننده درین قسمت را سکتور خصوصی خواهد داشت. به اساس احکام مواد ۱۰، ۱۱ و ۳۷ قانون اساسی افغانستان، و به اساس هدایت شورای عالی اقتصادی، وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی برای سکتورهای فایبر نوری و broadband را تدوین نمود، تا سرمایه گذاری خصوصی جلب گردد، و به نوبه خود، بازار قوی و عاری از انحصار سکتور ارتباطات تقویت گردد که خدمات با قیمت مناسب را با پوشش وسیع فراهم نموده و سبب رشد سکتورهای اقتصادی دیگر گردد. از طریق این پالیسی، وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی و اداره اترا در نظر دارد تا پالیسی ها، قوانین، مقررات و طرز العمل بیشتر را جهت تقویت این اهداف و تقویت هر چه بیشتر دست آوردهای دهه اخیر درین سکتور را تدوین نماید.

این پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی اصل عمده برای چارچوب حقوقی دسترسی عرضه کننده گان تکنالوژی مخابراتی و معلوماتی به زیربنای فعال و غیر فعال میباشد و تمامی پالیسی ها و اقدامات حکومت در خصوص صدور مجوز به عرضه کننده گان فعلی و آینده خدمات مخابراتی و اینترنتی جهت ایجاد، در اختیار داشتن و استفاده از زیربنای فزیک، بشمول چینل های بین المللی و نقاط تبادل اینترنت (IXPs) تابع همین پالیسی میباشد. این پالیسی دسترسی شفاف و بدون تبعیض به زیربنای شبکه را فراهم ساخته و زمینه را جهت عرضه خدمات بشکل رقابتی و با هزینه مناسب به مشتریان فراهم میسازد. حکومت باید در اقدامات خویش این پالیسی را جامه عمل بپوشد، طوریکه با تمام جوانب برخورد یکسان داشته باشد.

پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی عبارت از چارچوب حقوقی برای عرضه کننده گان خدمات جهت دسترسی آنها به زیربنای فایبر نوری و broadband به قیمت مناسب، و همچنان اعطای حق ایجاد و داشتن زیربنای فعال و وابسته برای شرکت های خصوصی میباشد. این پالیسی به حکومت افغانستان، بخصوص وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی منحیث وزارت مسئول خدمات مخابراتی و اداره تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان (اترا) منحیث اداره تنظیم کننده مخابرات، صلاحیت میدهد تا جهت نیل به اهداف این پالیسی در صورت نیاز مقررهای لازم را تدوین و تطبیق نماید.

نیاز برای دسترسی آزاد و محیط رقابتی

با وجود رشد سریع برای بیش از یک دهه، درین اواخر سکتور مخابرات و تکنالوژی معلوماتی از لحاظ عواید، اتصال و پیشرفت تکنالوژی حالت ثابت را بخود گرفته است. زیربنای کنونی پاسخگوی نیازمندیهای ترافیک معلوماتی خدمات بیسیم 3G، 4G و استفاده کننده گان تکنالوژی ثابت Broadband نمیباشد که میزان استفاده از آن تقریباً الی ۱۰ فیصد میرسد و تقریباً ۱۵ فیصد عواید این سکتور را تشکیل میدهد. در نتیجه، تحول یا گذار از خدمات مخابراتی به خدمات انترنتی در افغانستان نسبت به کشورهای دیگر جهان بطی بوده و دسترسی به خدمات Broadband یا انترنت پرسرعت محدود میباشد. جهت برآورده ساختن نیاز روزافزون مردم و کمک با حکومت افغانستان در عملی نمودن تعهد انجام شده مبنی بر وصل نمودن ۱۵ میلیون افغانها به انترنت الی سال ۲۰۲۰، و جهت تبدیل نمودن افغانستان به راه عمده مواصلاتی معلومات انترنتی از جنوب به آسیای مرکزی و فراتر از آن، ضرورت است تا سرمایه گذاری خصوصی جهت ایجاد شبکه قوی فایبر نوری صورت گیرد.

علاوه بر سرمایه گذاری، این سکتور نیاز به عرضه کننده گان مستعد و مسئولیت پذیر دارد. تجارب بین المللی نشان داده است که شبکه های مربوط به سکتور خصوصی، در صورتیکه بصورت درست مدیریت گردند، خدمات مصئونتر و با قیمت مناسبتر نسبت به تصدی های دولتی را برای تعداد زیاد مردم ارائه مینمایند. علاوه بر آن، در صورتیکه نظارت درست صورت گیرد، عرضه کننده گان سکتور خصوصی مصئونیت بهتر معلومات انترنتی را برای شبکه ملی نیز فراهم مینمایند.

هدف پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی عبارت از ایجاد رهنمود واضح بوده و نشان دهنده موافقت حکومت با سرمایه گذاری و اشتراک سکتور خصوصی در فراهم نمودن خدمات فایبر نوری و broadband میباشد.

مقاصد پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی

وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی و اداره تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان (اترا) مکلف اند تا امکانات و محیط یکسان را برای تمام سرمایه گذاران، عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی و دیگر شرکت های ذیدخل و بازار عاری از انحصار را فراهم سازد.

مقاصد این پالیسی عبارتند از:

- ایجاد زمینه برای سرمایه گذاری و رشد سکتور مخابرات و تکنالوژی معلوماتی؛
- تشویق عرضه خدمات انترنت پرسرعت یا broadband به ساحاتی که تا حال به این خدمات دسترسی ندارند؛
- ایجاد زمینه برای رقابت آزاد و عادلانه در عرضه خدمات فایبر نوری و انترنت پرسرعت؛
- فراهم نمودن دسترسی آزاد به زیربنای فعال و وابسته بشکل شفاف و بدون تبعیض؛
- کمک با شرکت های خصوصی، ادارات دولتی، یا مشارکت بین این دو جهت ایجاد، داشتن و استفاده از زیربنای فایبر نوری و انترنت پرسرعت؛
- کمک با شرکت های جدید که میخواهند عرضه این خدمات را آغاز نمایند؛
- ایجاد زمینه برای سکتور خصوصی و دولتی تا جهت بدست آوردن چینل های بین المللی و نقاط تبادل انترنت (IXPs) رقابت نموده و روی قیمت مذاکره نمایند؛
- ایجاد سکتور مخابرات و تکنالوژی معلوماتی عاری از انحصار؛
- فراهم نمودن دسترسی تمام افغانها به خدمات قابل اعتماد انترنت پرسرعت به قیمت مناسب.

اصول دسترسی آزاد و محیط رقابتی

این پالیسی اصول اساسی را برای چارچوب حقوقی مربوط به اعطای حق ایجاد و استفاده از زیربنای فیزیکی از سوی عرضه کننده گان خدمات تکنالوژی اطلاعاتی تعیین مینماید. برای مقاصد این پالیسی، عرضه کننده گان تکنالوژی مخابراتی و معلوماتی عبارت است از نهادهای خصوصی، دولتی یا مختلط که عمدتاً در عرضه اجناس یا خدمات معلوماتی یا مخابراتی دخیل اند، یا تکنالوژی های مورد استفاده جهت پروسس، انتقال یا دریافت خدمات معلوماتی و مخابراتی را عرضه مینمایند که نیاز به دسترسی به زیربنای فعال یا وابسته دارد. در این پالیسی بازار های فروش عبارت است از بازاری که فروشات به مستهلکین نهایی صورت میگیرد، و بازار های (عمده فروشی) عبارتند از بازار های که مشتریان آن شرکت ها میباشند که خدمات فوق را به منظور فروش به تشبثات دیگر، یا در نهایت به مستهلکین نهایی، خریداری مینمایند.

تمام اقدامات حکومت در خصوص زیربنای فعال و وابسته مخابراتی تابع احکام این پالیسی میباشند. این پالیسی باید از سوی حکومت از طرق ذیل در عمل تطبیق گردد، (i) برخورد یکسان با تمام شرکت ها در مطابقت با شرایط یکسان، (ii) در نظر گرفتن چارچوب زمانی یکسان برای همه، و (iii) طی مراحل یکسان برای تمام عرضه کننده گان، استفاده کننده گان و دیگر نهادهای دخیل در خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی.

در روشنایی بهترین روشهای وضع شده بین المللی، اصول اساسی این پالیسی عبارتند از:

- برخورد مشابه و یکسان با تمام عرضه کننده گان فعلی و آینده خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی (تلفون و اینترنت) از طریق تأمین دسترسی آنها به زیربنای فعال و وابسته؛
- تشویق شریک ساختن زیربنای اساسی، اما مجبور نساختن شرکت های مخابراتی جهت تشریک زیربنای اساسی شان، مگر اینکه ظرفیت های موجود آنها بیشتر از نیاز شان باشد؛
- تسریع روند اتخاذ تصمیم در موارد اعطای جواز، صلاحیت، مرور و جبران خسارت از طریق ایجاد پروسه های واضح و تعریف شده و میکانیزم های شفاف تصمیم گیری در هر مرحله، بشمول جبران خسارت؛
- ایجاد زمینه دسترسی بدون تبعیض تمام عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی به زیربنای اساسی صرفنظر از حالت مالکیت؛
- حصول اطمینان از اینکه به تمام عرضه کننده گان نرخ مناسب یکسان و وقت مناسب یکسان در نظر گرفته میشود (بدون تبعیض)؛
- تشویق مراداد تجارتي میان عرضه کننده گان افغان و بین المللی جهت تبادل ترافیک معلومات به اساس نرخ بازار؛
- ایجاد مقررات و پروسه ها صرفاً از طریق طرز العمل هایی که فرصت کافی جهت قبولیت و استفاده از مقررات و پروسه ها و فرصت جهت اخذ نظریات عامه را فراهم سازد؛
- تطبیق تعیین قیمت به اساس هزینه برای زیربنای وابسته و تعیین قیمت به اساس نرخ بازار برای زیربنای فعال؛
- اجازه دادن به عرضه کننده گان فعلی و آینده خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی، بشمول شبکه های مخابراتی – انفرادی یا جزء کانسورسیم – تا زیربنای فایبر نوری را برای خود تهیه نمایند، که تابع احکام مندرج پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی خواهد بود؛
- ایجاد زمینه برای اعمار یا نصب زیربنای تکنالوژی مخابراتی و معلوماتی، مانند شبکه های فایبر نوری از سوی عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی؛ همچو عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی باید صلاحیت قانونی عقد قرارداد و اخذ مجوز قانونی از نهادهای دیگر همچو مالکین زمین، معماران، انجینران و مشاورین را داشته باشد، و اجازه حکومت مبنی بر استفاده از

- زمین یا تاثیرات محیطی را دریافت نماید؛ به شرطیکه عرضه کننده گان مکلف گردند تا پلان های ابتدایی (و بعداً حقیقی) خویش را با تنظیم کننده مخابرات در مورد موقعیت، ظرفیت و نحوه کار ارائه نمایند؛
- توجه به جداسازی آفرهای عمده و پرچون از طریق طرز العمل های حسابداری، عملیاتی یا مدیریتی جهت حصول اطمینان از اینکه از افزایش قیمت برای یک عرضه کننده و پیشکش تخفیف برای عرضه کننده دیگر و همچنان دیگر روشهای غیر رقابتی جلوگیری صورت گیرد.
- حکومت افغانستان، بشمول وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی و اداره تنظیم خدمات مخابراتی افغانستان، باید با عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی که خواهان اعمار زیربنای مخابراتی اند در قسمت اخذ حق العبور جهت اعمار زیربنا (بشمول فایبر نوری) همانگونه همکاری نماید که با شرکت افغان تلیکام همکاری مینماید. اداره تنظیم خدمات مخابراتی جزئیات قراردادهای جواز خدمات و معلومات هزینه دریافت حق العبور را، بادر نظر داشت معلوماتیکه در جریان مشورت های عامه بدست آمده است، با عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی شریک خواهد ساخت.
- بهبود شبکه احتیاطی از طریق تسهیل حق دسترسی آزاد به لین فایبر اضافی در شبکه های انتقال و توزیع برق، بشمول لین اضافی فایبر که مربوط د افغانستان برشنا شرکت میباشد؛
- صندوق انکشافی مخابرات (TDF)، یا صندوق وجهی خدمات مشابه جهانی باید به منظور انکشاف زیربنا در سراسر کشور، بشمول ساحات روستایی و دور دست، مورد استفاده قرار گیرد.
- بادر نظر داشت نیاز روز افزون برای فریکونکسی رادیویی جهت دسترسی به خدمات اینترنت پرسرعت، اداره تنظیم کننده خدمات مخابراتی باید از موجود بودن فریکونکسی برای عرضه کننده گان مطابق به نیاز آنها اطمینان حاصل نماید، البته بادر نظر داشت معلوماتی که در جریان مشوره های عامه بدست آمده اند.

قوانین و روش تطبیق

پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی بعد از تصویب از سوی کمیسیون عالی اقتصادی و رئیس جمهور افغانستان به تاریخ ۲۸ اگست ۲۰۱۶ مرعی الاجرا گردید. پالیسی تصویب شده مذکور مالکین زیربنای مخابراتی را تشویق خواهد نمود تا منابع خویش را شریک سازند تا عرضه کننده گان کوچک و بزرگ خدمات مخابراتی بتوانند به این زیربناها دسترسی یکسان داشته، در محیط آزاد و عادلانه با هم رقابت نمایند و با حداقل سرمایه بتوانند برای استفاده کننده گان خدمات عرضه نمایند.

این پالیسی همچنان به شرکت های خصوصی، دولتی، و مختلط حق دریافت جواز یا تصدیق نامه از اداره تنظیم کننده خدمات مخابراتی را اعطا نماید تا آنها زیربنای فایبرنوری و اینترنت پرسرعت و همچنان چینل های بین المللی و نقاط تبادل اینترنت را ایجاد و استفاده مینمایند. همچنان، این پالیسی آزاد بودن نسل جدید تکنالوژی ها را که در آینده به بازار میآیند نیز تشویق مینماید. نهایتاً، این پالیسی غیر انحصاری بودن سکتورهای فایبر نوری و اینترنت پرسرعت از سوی سکتور خصوصی یا عامه را الزامی میسازد. جهت حصول اطمینان از اینکه مقاصد و اصول فوق الذکر مربوط این پالیسی رعایت میگردند، قوانین و روشهای ذیل باید مدنظر گرفته شوند:

1. عدم تبعیض:

مالکین زیربنای مخابراتی، چه حکومتی یا شخصی و صرفنظر از موقف آنها در بازار، نباید یک عرضه کننده مشخص را بر عرضه کننده دیگری در توزیع یا فراهم نمودن دسترسی به منابع در بازار ترجیح دهد.

خاصتاً، عواملی همچو مالکیت زیربنا یا خدمات، حجم یا کمیت خدمات، تکنالوژی مورد استفاده از سوی درخواست کننده و یا نفوذ حقیقی یا بالقوه درخواست در بازار نباید عوامل تعیین کننده در فراهم نمودن دسترسی به زیربنا و خدمات باشند. تغییراتی که منجر به افزایش هزینه برای عرضه کننده خدمات میگردد باید در مطابقت با پالیسی تعیین قیمت از سوی اداره تنظیم کننده خدمات مخابراتی مورد رسیده گی

قرار گیرند. این تغییرات و دگرگونی ها نباید سبب رد درخواست منصفانه جهت دسترسی به خدمات گردند.

شبکه های مخابراتی، همانند عرضه کننده گان خدمات فایبر نوری، باید زمینه دسترسی عرضه کننده گان خدمات مخابراتی درخواست کننده را فراهم نماید و تابع مکلفیت های مربوط (همچو فراهم نمودن دسترسی بشکل عادلانه، و بدون تبعیض، و قرار دادن معلومات هزینه و شرایط در دسترس همه). همچنان، هیچ عرضه کننده مستعد نباید از سرمایه گذاری، داشتن و استفاده از زیربنای فایبر نوری در افغانستان محروم ساخته شود، به شرطیکه هر شرکت توانایی خویش را در عرضه خدمات به اثبات رسانیده و جواز لازم را جهت انجام خدمات از اداره تنظیم خدمات مخابراتی بدست آورده باشد.

2. شفافیت

این اصل بدین معنی است که مالکین زیربنای مخابراتی و مواصلاتی (حکومتی یا شخصی) باید تمام معلومات را در اختیار درخواست کننده قرار داده و از معلوماتی استفاده نماید که به آسانی قابل فهم باشد. اگر در اختیار همگان قرار داده نمیشود، معلومات کافی در مورد شرایط دسترسی به زیربنا باید در اختیار جوانب ذیدخل قرار داده شود. اصل شفافیت باید با استفاده از میکانیسمی در عمل تطبیق گردد که حسب تصویب اداره تنظیم کننده معلومات کافی در اختیار جوانب درخواست کننده قرار داده شوند.

3. قیمت

قیمت فراهم نمودن زیربنای مخابراتی و مواصلاتی باید از سوی مالکین این زیربناها در مطابقت به هدایت اداره تنظیم کننده مخابراتی، در مطابقت با اصول قبول شده بین المللی و با در نظر داشت نظریات عامه، تعیین گردد. قیمت دسترسی به زیربناهای وابسته باید به اساس هزینه و قیمت دسترسی به زیربنای فعال به اساس نرخ بازار باشد.

بادر نظر داشت بازار تکنالوژی معلوماتی و مخابراتی، تطبیق اصل تعیین قیمت به اساس نرخ بازار باید در مطابق با بهترین روشهای بین المللی، بادر نظر داشت شرایط خاص افغانستان، باشد.

به اساس پالیسی دسترسی آزاد و محیط رقابتی، قیمت خدمات عرضه شده از سوی مؤسسات حکومتی، مالکین زیربناهای مخابراتی، و یا عرضه کننده گان بالقوه در بازار باید به اساس هزینه بی باشد که عرضه کننده جهت فراهم نمودن خدمات متقبل میشود، نه به اساس نرخ بازار. برای این ملحوظ، اداره تنظیم کننده مخابراتی باید نحوه تعیین قیمت را مشخص سازد، اما قیمت را پیشنهاد ننماید، و از طریق عملی نمودن طرز العمل ها و مقررات مربوط از ارائه خدمات به قیمت غیراقتصادی و غیررقابتی از سوی عرضه کننده گان جلوگیری نماید.

4. ترافیک تبادل معلومات و چینل های بین المللی

تبادل ترافیک معلومات میان شبکه های مختلف برای تأمین ارتباطات میان استفاده کننده گان یا مشترکین شبکه های مختلف ضروری میباشد. وقتی این ترافیک معلومات از طریق پروتوکول اینترنت عرضه میگردد، نقاط تبادل اینترنت (IXPs) (که عرضه کننده گان خدمات اینترنت با استفاده از آن میان شبکه های خویش ترافیک اینترنت را تبادل مینمایند) میتواند نقش عمده را در خدمات تبادل معلومات اینترنت ایفا نماید. این پالیسی به شرکت های خصوصی، شرکت های دولتی و نهادهای غیرانتفاعی فرصت میدهد تا از IXPs به منظور حداقل ساختن استفاده از تبادل معلومات اینترنتی در خارج از کشور جلوگیری صورت گیرد و بدین ترتیب قیمت خدمات برای مشتریان کاهش یافته و کیفیت خدمات بهتر گردد.

عرضه کننده گان خدمات مخابراتی و تکنالوژی معلوماتی باید بتوانند با نهادهای خصوصی یا حکومتی بین المللی عقد قرارداد نمایند تا تسهیلات شان با آنها وصل گردیده، تبادل ترافیک معلومات صورت گیرد و همچنان قرارداد تجارتي مربوط به تسهیلات فایبر، مایکروویو یا ستلايت را عقد نموده بتوانند. همچو توافقات با افغانستان کمک مینماید تا منحيث یک نقطه اتصال برای انتقال و وصل شدن شبکه ها با کشورهای دیگر عمل نماید. به همچو تسهیلات تبادل و ترانزیت باید اجازه داده شود و به شرکت های درین قسمت جواز ویا تصدیق نامه داده شود، بادر نظر داشت تعرفه مناسب که از سوی اداره تنظیم کننده مخابراتی تعیین میگردد و همچنان بادر نظر داشت معلوماتی که در جریان مشورت های عامه بدست آمده باشند.

5. معقولیت و حق رد

ازینکه فراهم نمودن زیربناها در چوکات سکتور خصوصی یا تحت کنترول حکومت نمیتواند غیرمحدود باشد، این پالیسی نباید عرضه کننده گان خدمات تکنالوژی معلوماتی و مخابراتی را ملزم به ایجاد زیربنای مخابراتی نماید بلکه این عرضه کننده گان را اجازه خواهد داد تا از طریق خدمات دسترسی از زیربنای مخابراتی استفاده نمایند. اما، دسترسی باید بصورت منصفانه بوده و به درخواست های منصفانه جهت دسترسی به زیربنا باید بدون تبعیض و بصورت یکسان پاسخ داده شود. زیربنای موجود باید میان درخواست کننده گان طوری شریک ساخته شود که درخواست کننده اولی حق اولیت را خواهد داشت. رد درخواست برای دسترسی صرفاً در شرایط ذیل ممکن خواهد بود:

1. درخواست کننده خدمات را با مشخصات تخنیکي درخواست نماید که خارج از حدود ظرفیت عرضه کننده خدمات باید و مذاکرات درین مورد به نتیجه مثبت منتهی نگردند؛ و یا
2. وقتی زیربناهای مخابراتی از قبل به دیگر درخواست کننده گان توزیع گردیده باشد و عرضه کننده ظرفیت اضافی نداشته باشد.

دسترسی که منجر به افزایش قیمت برای عرضه کننده زیربنا باشد، به اساس شرایطی مورد رسیده گی قرار خواهد گرفت که از سوی اداره تنظیم کننده مخابرات به تصویب رسیده باشند.

اگر عرضه کننده گان زیربنای مخابراتی کدام درخواست را به اساس شرایط پیش بینی شده در مقرر رد نماید، درخواست کننده میتواند به اداره تنظیم کننده مخابرات درخواست تجدید نظر نماید و حق دارد تا به درخواست آنها رسیده گی علنی صورت گیرد؛ حل مناقشه باید از طریق تصمیم کتبی و علنی تفهیم گردد. همچنان، رسیده گی به مناقشات در مورد دسترسی آزاد، بشمول موجودیت ظرفیت، باید بصورت کتبی و از طریق تصامیم کتبی باشند.

تذکر: این پالیسی از سوی شورای عالی اقتصادی و رئیس جمهور افغانستان تصویب گردیده است، آوردن هرگونه تغییر به این پالیسی، پالیسی های جدید مرتبط، یا بخش های از این پالیسی ها باید در مشورت با سکتور خصوصی و دولتی از سوی وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی صورت گرفته و جهت منظوری به رئیس جمهور افغانستان ارائه گردد. اداره تنظیم کننده مخابراتی باید زیربناهای مخابراتی را ثبت و نظارت نموده و گزارشات مربوط به فراهم نمودن این زیربناها در مارکیت را مورد پیگیری قرار دهد. در صورت نیاز، اداره تنظیم کننده مخابراتی باید با عرضه کننده گان خدمات در مورد افزایش ظرفیت زیربنا مشورت نموده و تا حد امکان در انکشاف و توسعه زیربناهای مخابراتی مورد نیاز همکاری نماید.